

LA PREGÀRIA I LES LLÀGRIMES DE LES MARES

Els propers dies 27 i 28 d'agost, divendres i dissabte, celebrem la festa de santa Mònica i del seu fill sant Agustí. Mònica neix a Tagaste (actualment, un lloc d'Algèria) l'any 332, i va morir a Òstia (Itàlia) l'any 387.

Mònica va tenir tres fills, un dels quals fou Agustí, que li va donar moltes alegries per l'èxit dels seus estudis però va ser alhora causa de molts sofriments, per la seva vida dissoluta. Ella va plorar molt pel seu fill, i sobretot per la seva inicial negativa a convertir-se al cristianisme. El bisbe de la ciutat de Milà, sant Ambrós, aconsellà a Mònica que pregués molt per ell, i deia que no es podia perdre «el fill que provocava tantes llàgrimes». A l'edat de 28 anys Agustí es convertí, acceptà el cristianisme i va rebre el baptisme a Milà, amb un fill seu, Adeodat.

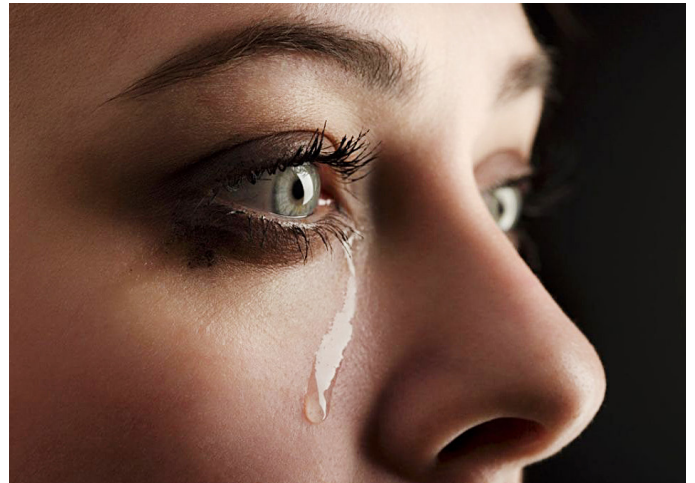
Recordant santa Mònica he pensat en les mares i en les vostres llàgrimes pels vostres fills i filles.

- Llàgrimes de les mares que heu perdut un fill o filla per malaltia, accident o, darrerament, a causa de la pandèmia. He estat testimoni de moltes llàgrimes, des de les de la meua mare fins a les de mares de nadons, de joves, d'adults. Aquestes llàgrimes expressen el dolor, perquè només una mare –i també un pare– experimenten la ferida de la pèrdua del fill, però són també signe d'amor, de pregària, per demanar ajuda.
- Llàgrimes de les mares que contempen impotents com els seus fills i filles queden enganxats a la droga

cercant noves sensacions, o que amb el desig de cercar la bellesa cauen en l'anorèxia, o troben en l'alcohol l'oblit de la seva situació i del seu malestar. És important que puguin compartir

«Recordant santa Mònica he pensat en les mares i en les vostres llàgrimes pels vostres fills i filles»

amb algú aquestes llàgrimes, que trobin ajuda per als seus fills i que en la pregària se sentin molt acompanyades per aquell que va eixugar tantes llàgrimes: Jesucrist.

- Llàgrimes visibles i invisibles, perquè el projecte de vida que han procurat per als seus fills, amb l'educació i l'exemple de la seva vida, aparentment no és el que segueixen. Potser han deixat de banda la fe cristiana; potser uns valors importants o un estil de vida; no s'han plantejat el compromís del matrimoni en la relació afectiva; no parlen de batejar els fills. Ja són bons, però fan patir. Dues conviccions. Déu mai no s'oblida d'ells, i l'educació rebuda és el «material» amb què construiran la seva vida, malgrat que canviïn formes o costums. La seva situació actual no és la darrera paraula sobre el seu futur.
- Llàgrimes, perquè s'han vist en la necessitat de cercar mitjans de vida i exercir la professió lluny, molt lluny de casa, i per això l'enyorament, la preocupació per ells des de lluny. Tanmateix, la distància no afebleix l'estimació: encara la pot enfortir.
- Llàgrimes, perquè als fills se'ls ha donat tot i ara, amb el pas dels anys i la vellesa dels pares, sembla que ho han oblidat. No reben les seves visites, ni trucades, ni delicadeses... No es pot perdre l'esperança que s'adonin del que han rebut i ho agraeixin.

Quan ens adonem d'aquestes llàgrimes procurem eixugar-les i convertir-les en pregària, com santa Mònica. Les pregàries i les llàgrimes pels fills mai no són llàgrimes perdudes.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura del llibre de Josuè, 24, 1-2a.15-17.18b

En aquells dies, Josuè reuní a Siquem totes les tribus d'Israel, i cridà els ancians d'Israel, els seus caps, els seus jutges i els seus magistrats. Es presentaren tots davant Déu, i Josuè digué a tot el poble: «Si no us sembla bé de tenir el Senyor Déu, escolliu avui quins déus voleu adorar: els que adoraven els vostres pares quan vivien a la regió occidental de l'Eufrat o els déus dels amorreus, al país dels quals viviu. Però jo i la meva família hem decidit d'adorar el Senyor». El poble respongué: «Mai de la vida no abandonarem el Senyor per adorar altres déus. El Senyor, el nostre Déu, és el que ens va fer pujar amb els nostres pares de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge; ell obrà davant els nostres ulls aquells grans senyals i ens guardà pertot arreu on anàvem, enmig de totes les nacions que havíem de travessar. També nosaltres, doncs, estem decidits a adorar el Senyor, que és el nostre Déu».

Segona Lectura

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes, 5, 21-32

Germans, sotmeteu-vos els uns als altres per reverència a Crist. Que les esposes se sotmetin als seus marits, com tots ens sotmetem al Senyor, perquè el marit és cap de la seva esposa, igual que el Crist és cap i salvador de l'Església, que és com el seu cos. Per tant, així com l'Església se sotmet al Crist, les esposes s'han de sotmetre en tot als marits. I vosaltres, marits, estimeu les vostres esposes, tal com el Crist estima l'Església. L'estima tant que s'ha entregat a la mort per ella, per santificar-la: l'ha rentada amb el bany de l'aigua acompanyat de la paraula, i així ha pogut cridar a la seva presència una Església gloriosa, sense taques, ni arrugues, ni res de semblant, tota santa i immaculada. Igualment els marits han d'estimar l'esposa com el seu propi cos. El qui estima la seva esposa és com si s'estimés ell mateix. No hi ha hagut mai ningú que no estimés el seu propi cos. Tothom l'alimenta i el vesteix. També el Crist es porta així amb la seva Església, perquè som membres del seu cos. Per dir-ho amb paraules de l'Esclat: «Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i, des d'aquell moment, ells dos formen una sola família». És una misteri molt gran: ho dic de Crist i de l'Església.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Joan, 6, 60-69

En aquell temps, molts que fins aleshores havien seguit Jesús digueren: «Aquest llenguatge és molt difícil. Qui és capaç d'entendre'l?». Jesús coneixia interiorment que els seus seguidors murmuraven d'això i els digué: «Us escandalitza això que us he dit? Què direu si veieu que el Fill de l'home puja on era abans? L'Esperit és el qui dona la vida. La carn no serveix de res. Les paraules que jo us he dit són Esperit i són vida. Però entre vosaltres n'hi ha alguns que no creuen». Des del principi Jesús sabia qui eren els que creien i el qui l'havia de traïr. Després afegí: «Per això us he dit abans que ningú no pot venir a mi si el Pare no li concedeix aquest do». Després d'aquell moment, molts dels qui l'havien seguit fins aleshores l'abandonaren i ja no anaven més amb ell. Jesús preguntà als dotze: «Vosaltres també em voleu deixar?». Simó Pere li respongué: «Senyor, a qui aniríem? Només vós teniu paraules de vida eterna, i nosaltres hem cregut i sabem que sou el Sant de Déu».

A qui aniríem?

Accollir i acceptar des d'una fe sincera que les paraules de Jesús «són Esperit i són vida» demana un cor obert i una autèntica conversió per ser capaços d'«entendre» (experimentar i sentir). Des del tancament i el pur raonament religiós es fa difícil copsar el que suposa la radicalitat d'aquest Déu fet home que porta la Vida i l'autèntica salvació. Per això molts l'abandonen, perquè no són capaços de passar de l'admiració a la fe. La confrontació entre creure i no creure, tan present a l'evangeli de Joan, és la prova que l'autèntica fe, més enllà de les certeses i seguretats pròpies de la carn (condició humana), suposa seguir el Crist i anar amb Ell, per així reconèixer-lo com a Fill estimat del Pare, el Sant de Déu.

Enric Tubert Pagès

SALM 33

R. Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.

Beneiré el Senyor en tot moment, tindré sempre als llavis la seva lloança. La meva ànima es gloria en el Senyor; se n'alegraran els humils quan ho sentin.

El Senyor es gira contra els malfactors per esborrar de la terra el seu record. Els ulls del Senyor vetllen pels justos, escolta quan criden auxili.

Així que criden, el Senyor els escolta i els treu de tots els perills. El Senyor és a prop dels cors que sofreixen, salva els homes que se senten desfets

Els justos sofreixen molts mals, però el Senyor sempre els allibera; vetlla per cada un dels seus ossos, no els podrà trencar ningú.

La malícia duu el malvat a la mort. Els qui detesten el just expiaran la seva culpa.

El Senyor rescata de la mort els seus servents, i no acusarà els qui es refugien en ell.

Nou curs a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona

Classes de teologia a l'aula i telemàticament

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona (ISCRG) oferirà durant el curs 2021-2022 classes de teologia, filosofia i ciències humanes seguint una modalitat d'ensenyament que combina les classes presencials a l'aula, al Seminari Diocesà, i les classes presencials online, és a dir, impartides telemàticament. La proporció serà del 35 % i el 65 % respectivament. Els cursos de «Teologia A Prop» es podran seguir presencialment a diferents indrets de la Diòcesi de Girona, i tractaran aquestes temàtiques: «Jesús de Natzaret en el seu temps i en la seva cultura»; «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió»; i «Testimonis d'esperança en temps convulsos».

El curs 2021-2022 s'iniciarà el dia 13 de setembre. El període de matrícula és de l'1 al 9 de setembre. Es pot consultar el programa complet a www.bisbatgirona.cat/ca/isrg.html. També s'ha editat en paper.

Els actes d'inauguració del curs tindran lloc el dimarts 28 de setembre al Seminari Diocesà. Dins d'aquests actes hi haurà la lliçó inaugural, que pronunciarà el Dr. Joaquim Malé, professor de l'ISCRG, sobre el tema «La teologia de l'Antic Testament, de Walter Brueggemann», que és –diu Malé– «un dels teòlegs més prominents de la segona meitat del segle XX». Nascut a Nebraska el 1933, «la seva obra publicada compta amb quasi 150 títols, més incomptables articles acadèmics». És «tal vegada poc conegut a casa nostra», i «destaca per la seva profunda finor teològica, que li ha permès de fer una aproximació molt singular i de gran rigor intel·lectual a les Sagrades Escripcions». La lliçó inaugural –afegeix Malé– «és l'excusa perfecta per presentar una síntesi del seu pensament teològic, les línies mestres de la reflexió de tota una vida al voltant de la Paraula de Déu, que dura per sempre (Is 40,8)».

Entre els cursos que s'impartiran durant el primer quadrimestre hi ha: «Misteri de Déu» (P. Carreras i E. Tubert), «Anàlisi política i econòmica actual» (J. Reixach), «Diàleg interreligiós» (E. Ferrer i J. Soler), «Art cristià primitiu» (J. F. Campo) i «Literatura i fe cristiana». Jordi Pla, que imparteix aquest darrer curs, diu que, tot i centrar-se en la literatura catalana, «enguany hi afegirem dues incursions: l'una a la narrativa russa (Dostoievski) i l'altra a la poesia mística castellana (sant Joan de la Creu)».

També s'ha organitzat el curs «El nostre Patrimoni Cultural», per a mestres i professors de Religió catòlica i docents d'altres matèries. Es farà en quatre sessions, els mesos d'octubre i novembre, i inclourà una excursió a Banyoles i Olot.

RUTES MARIANES

Viatge amb alegria i esperança

«Des d'aquesta trona de Sant Elm, Ferran Agulló intuï la idea de batejar la Costa Brava», llegim en el monòlit situat en aquesta ermita de Sant Feliu de Guíxols, on es venera la imatge de la Mare de Déu del Bon Viatge. Li han tingut molta estima els mariners d'aquesta ciutat i els pobles de l'entorn, i també aquells que volen tenir un bon viatge. S'hi celebra un aplec el 12 d'octubre.

Ens arribarem fins a Tossa de Mar per una sinuosa carretera amb 365 corbes, molt preuada pels *motards*. Allà visitarem la Mare de Déu dels Socors, situada al centre de la població. Fou erigida el 1593 pel mariner Antoni Caixa com a agraïment per haver sortit indemne d'un fort temporal. La festa la celebren el 2 de juliol, i és famosa perquè d'allà surt i arriba el Pelegrí de Tossa.

A uns 11 quilòmetres ens aturarem a Lloret de Mar, on saludarem la Mare de Déu de les Alegries. S'hi celebra la festa del Traginer el diumenge després de la festivitat dels Reis i l'aplec el 8 de setembre.

I finalitzem a Blanes. Tot primer amb la Mare de Déu d'Esperança (a la imatge). La seva capella és a tocar al passeig marítim i desperta l'estima de totes les blanques que volen ser mares. Després, ens acostem al santuari de la Mare de Déu del Vilar. És apreciada tant pels terrassans (pagesos) com els que es dediquen a les feines del mar. Aquests últims li han ofrenat vaixells com a exvots que es poden veure a les parets del temple. L'aplec és el dimarts de Pasqua.

Àngel Rodríguez Vilagran

AGENDA

— DIUMENGE, 22 D'AGOST

Visita Pastoral del bisbe Francesc a Llofriu. A les 12 del migdia, missa a l'església parroquial.

— DIJOURS, 26 D'AGOST

Festivitat de santa Teresa de Jesús Jornet. A les 11 del matí, missa a les

Germanetes dels Ancians Desemparats de Banyoles. Presidirà el bisbe Francesc.

— DISSABTE, 28 D'AGOST

Missa a la Bisbal d'Empordà presidida pel bisbe Francesc. A les 8 de la tarda a l'església parroquial de Santa Maria.

SANTORAL I LECTURES

Diumenge XXI de durant l'any, 22 d'agost de 2021. Mare de Déu Reina. **Lectures:** Js 24, 1-2a.15-17.18b / SI 33 / Ef 5, 21-32 / Jo 6, 60-69.

Dilluns, 23. Sta. Rosa de Lima (+ 1716), religiosa dominica. Patrona de les floristes i del món de la jardineria. Primera santa del continent americà. St. Flavià (s. IV), bisbe. **Lectures:** 1Te 1, 1-5.8b-10 / SI 149 / Mt 23, 13-22.

Dimarts, 24. St. Bartomeu (s. I), apòstol. Patró dels carnisers, fabricants de ganivets i persones que treballen en escorxadors. Sta. Maria Micaela del Santíssim Sagrament (+ 1865), fundadora de les Esclaves del Santíssim Sagrament. **Lectures:** Ap, 21, 9b-14 / SI 144 / Jo 1, 45-51.

Dimecres, 25. St. Genís d'Arles (+ 330), màrtir. St. Lluís rei de França (+ 1270). St. Josep de Calassanç (+ 1648), prevere i fundador dels escolapis. Sta. Patrícia (+ 665), religiosa. **Lectures:** 1Te 2, 9-13 / SI 138 / Mt 23, 27-32.

Dijous, 26. St. Balduí (+ 1140), monjo cistercenc, deixeble desant Bernat. Sta. Teresa de Jesús Jornet (+ 1897), fundadora de les Germanes dels Ancians Desemparats. Nascuda a Aitona. Advocada de la Bellesa. Venerable Joaquim Masmitjà (+ 1881), fundador de la Congregació de les Missioneres del Cor de Maria. Nascut a Olot. **Lectures:** 1Te 3, 7-13 / SI 89 / Mt 24, 42-51.

Divendres, 27. St. Cesari (+ 543), bisbe d'Arles. Sta. Mònica, mare de sant Agustí (+ 387). Patrona de les mares cristianes i de les que pateixen abusos. **Lectures:** 1Te 4, 1-8 / SI 96 / Mt 25, 1-13.

Dissabte, 28. St. Agustí d'Hipona (+ 430), bisbe i doctor de l'Església. St. Julià de Brioude (s. III), cavaller i màrtir. Amic de sant Ferriol. Sta. Florentina (s. VII), verge. **Lectures:** 1Te 4, 9-12 / SI 97 / Mt 25, 14-30.

Litúrgia de les Hores. Diumenge, de la solemnitat. *Te Deum.* Dilluns, de la fèria o de la memòria. Dimarts, de la festa. *Te Deum.* Dimecres, de la fèria o d'una de les memòries. Dijous, del propi. Divendres i dissabte, del propi.

Església Viva

Presenta: Àngel Rodríguez Vilagran

Magazín setmanal de 30 minuts amb reportatges i entrevistes d'actualitat de l'Església de Girona.

Té els apartats:
La Paraula del Bisbe (amb Mons. Francesc Pardo),
Punt de Vista (comentari d'actualitat a càrrec de diferents col·laboradors),
notícies i l'evangeli dominical.

Mensualment:
Música sense complexos (Xavier Roca)
i Cinema de valors (Narcís Mir).

El 1993 va rebre el Premi Bravo de Ràdio, que atorga la Conferència Episcopal Espanyola.

L'emeten:

Cadena COPE Girona 89.9 FM	Divendres 18.30
Caldes FM 107.9 FM	Diumenges 8.30
Girona FM 92.7 FM	Diumenges 8.30
Ràdio Arenys de Munt 107.0 FM,	Diumenges 10.30
Ràdio Bonmatí 107.1 FM	Diumenges 8.30
Ràdio Calella 107.9 FM	Diumenges 9.00
Ràdio Canet de Mar 107.6 FM	Diumenges 8.30
Ràdio Cap de Creus 88.7 FM	Diumenges 7.00
Ràdio Cassà de la Selva 103.1 FM	Dissabtes 20.35
Ràdio Estel 103.4 FM	Divendres 23.00
Ràdio l'Escala 107.6 FM	Diumenges 8.30
Ràdio la Vall (Les Preses) 107.6 FM	Diumenges 8.30
Ràdio les Planes 107.7 FM	Diumenges 8.00
Ràdio Mar d'Amunt (Port de la Selva) 107.0	Diumenges 9.00
Ràdio Palafrugell 107.8 FM	Diumenges 9.00
Ràdio Salt 97.7 FM	Dissabtes 8.00
Ràdio Sant Gregori 107.9 FM	Diumenges 10.00
Ràdio Sant Pol 107.2 FM	Diumenges 9.00
Ràdio Sarrià 87.6 FM	Dissabtes 8.30
Ràdio Tordera 107.1 FM	Dissabtes 9.00

Nota: el programa a la Cadena COPE porta per nom "El Mirall".

També es pot escoltar per Internet al web del Bisbat a Programes de Ràdio

EL SENYAL

**BUTLLETA DE
SUBSCRIPCIÓ A
LA REVISTA
«EL SENYAL»**

La subscripció també pot pagar-se al comptat a la parròquia o a les oficines del Bisbat de Girona. (plaça del Vi, 2 - 17004 Girona)

Cal trametre aquesta butlleta a:
Bisbat de Girona. *El Senyal*.
Pl. del Vi, 2 - 17004 Girona

Dades personals

Nom i cognoms:

Domicili: Codi postal:

Població: Telèfon: DNI o NIF:

E-mail:

Dades bancàries

Núm. compte - IBAN

Nom banc: Adreça agència:

Codi postal: Telèfon: Població:

Dades subscripció

Per un any (6 números)

Tarifa normal: 18 euros

Tarifa de suport: 25 euros

Data i signatura

Les vostres dades seran incorporades a un fitxer creat pel Bisbat de Girona per administrar les subscripcions de la revista *El Senyal*, fitxer que compleix totes les exigències establertes a la normativa de protecció de dades. Podreu exercir el dret d'accés, modificació i cancel·lació de les esmentades dades a l'adreça que figura en aquesta butlleta o adreçant-vos a: comunicacio@bisbatgirona.cat